

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 3 marca 2022 r.

DIH-3.707.113.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/35/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.281.ZSE.26.2021.DB) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 19 listopada 2021 r. (nr akt kontroli: DR.8361.120.2021), na mocy której przedsiębiorcom: Katarzynie Wojciechowskiej-Krupa prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Katarzyna Wojciechowska-Krupa wspólnik spółki cywilnej GAZEL w Radomiu oraz Radosławowi Krupa prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Radosław Krupa wspólnik spółki cywilnej GAZEL w Radomiu, wymierzono solidarnie karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 2-3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 12 do 20 sierpnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „*Mazowieckim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia nr DR 152/2021 z dnia 12 sierpnia 2021 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie ... w Radomiu, należącym do ww. przedsiębiorców (zwanego dalej: „*stronami*” lub „*stronami postępowania*”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162), (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do ww. przedsiębiorców zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 12 lipca 2021 r. ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przez

przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), (zwanej dalej: „*ustawą o zużytym sprzęcie*”). Niniejsze zawiadomienie doręczono stronom w dniu 15 lipca 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępniały na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny (np. sprzęt RTV i AGD). W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowani przedsiębiorcy, wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, **nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji**, o których mowa w art. 37 ust. 2-3 ww. ustawy, tzn. o tym że:

- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Szczegółowe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 20 sierpnia 2021 r. (nr akt kontroli: DR.8361.120.2021), znajdującym się w aktach sprawy. Do niniejszego Protokołu kontrolowani przedsiębiorcy nie wnieśli uwag.

W dniu kontroli, tj. 12 sierpnia 2021 r. osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanych przedsiębiorców w odręcznie sporządzonym piśmie poinformowała, że w punkcie sprzedaży, nieodpłatnie odbierany jest zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt sprzedawany; natomiast w przypadku dostarczenia nabywcy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstwa domowego - nieodpłatnie odbierany jest zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstwa domowego w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony. Ponadto, osoba upoważniona oświadczyła, że powierzchnia sprzedażowa sklepu wynosi około 100 m², w związku z tym nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych. Podała, iż spółka posiada stronę internetową, w której dostępne są wyłącznie części zamienne do kuchni gazowych, jednak nie udostępnia na rynku sprzętu elektrycznego i elektronicznego za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

Przedsiębiorcy podjęli działania naprawcze, tzn. uzupełnili brakujące informacje wynikające z przepisów ustawy o użytych sprzęcie oraz poinformowali Mazowiecki WIIH o tym fakcie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 §1 i §4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 19 października 2021 r., poinformował przedsiębiorców skarżącej spółki o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 ustawy o użytych sprzęcie - za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ustawy o użytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował przedsiębiorców o przysługującym im, na mocy art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania wniosków dowodowych w terminie 10 dni od otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Powyższe pismo dostarczono stronom w dniu 22 oraz 25 października 2021 r.

Strony skorzystały z przysługujących im uprawnień i w piśmie z dnia 10 listopada 2021 r. (data wpływu do organu pierwszej instancji: 12 listopada 2021 r.) zwróciły się z prośbą o anulowanie kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 ustawy o użytych sprzęcie. Wyjaśniły, że instrukcja była umieszczona w sklepie, ale nie była kompletna i nie zawierała wszystkich informacji, które były wymagane, a nieprawidłowości powstały wskutek niedopatrzenia i niedopilnowania. Błąd ten został naprawiony w dniu kontroli, a skorygowana informacja przesłana do Mazowieckiego WIIH w Warszawie (Delegatura w Radomiu).

W dniu 19 listopada 2021 r. Mazowiecki WIIH, działając na podstawie art. 93 ust. 2 oraz art. 91 pkt 25 ustawy o użytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr PO.281.ZSE.26.2021.DB), na mocy której ww. spółce wymierzono solidarnie karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ustawy o użytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy. Niniejsza decyzja została doręczona stronom w dniu 23 listopada 2021 r.

W dniu 1 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał od ww. przedsiębiorców odwołanie od ww. decyzji. W niniejszym odwołaniu, tj. piśmie z dnia 23 listopada 2021 r. (data wpływu do organu pierwszej instancji: 25 listopada 2021 r.) skarżący zwrócili się z prośbą o anulowanie wysokiej kary pieniężnej, wyrażając przy żal oraz przyznali, że naruszyli przepisy prawne. Uchybienia których się dopuścili usprawiedliwiali tym, że z należytą starannością informują słownie klientów o możliwości odbioru i oddania użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych oraz tym, że źle przepisali ustawę o użytych sprzęcie. Na podstawie dotychczasowych obserwacji uznali, iż większość klientów sięga po informacje o możliwości odbioru użytego sprzętu u sprzedawcy, a zatem nikt z klientów „nie ucierpiał z powodu braku informacji dotyczących nieodpłatnego odbioru w miejscu

dostawy czy obowiązku dystrybutora do odbioru sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych”. Skarżący nadmienili ponadto, że mają podpisaną umowę z firmą, która odbiera od nich sprzęt elektryczny i elektroniczny, a więc brak jest podstaw do dezinformowania klientów odnośnie odbioru i recyklingu sprzętu z gospodarstw domowych. Prośbę swą skarżący umotywowali tym, że prowadzą małą firmę o niewielkich dochodach (posiadają jednego pracownika na pełen etat), której nie stać na zapłacenie kary. Wskazali przy tym na trudną sytuację ekonomiczną spowodowaną pandemią, w trakcie której firma osiąga małe zyski oraz wydatkami poniesionymi na inwestycje w działalność gospodarczą.

Pismem z dnia 9 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował strony o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem do decyzji (nr PO.281.ZSE.26.2021.DB) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 19 listopada 2021 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W toku postępowania odwoławczego skarżący przedsiębiorcy zawnieśli o przegląd akt sprawy w UOKiK. Wyznaczono termin przeglądu akt na dzień 28 grudnia 2021 r., godz. 10:00. Strony jednak nie stawiły się w wyznaczonym czasie i miejscu, na dokonanie wglądu w akta sprawy.

W dniu 27 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, otrzymał dodatkowe wyjaśnienia przedsiębiorców odnośnie złożonego przez nich odwołania z dnia 23 listopada 2021 r. W piśmie tym, datowanym na 15 grudnia 2021 r. (zatytułowanym „Odwołanie”) strony poprosiły o wskazanie, gdzie powinny się odwołać od wymierzonej kary. Ich zdaniem wymierzona kara nie jest adekwatna do przewinienia. Przedsiębiorcy zgodnie zaznaczyli przy tym, że: *nikomu nie wyrządzili krzywdy, nikogo nie okradli, nikt nie ucierpił oraz urząd skarbowy nie został oszukany*. Nadto, poinformowali, że nie stać ich na zapłacenie kary. W dalszej części pisma (odwołania) przytoczyli argumentację analogiczną do zawartej w treści pisma (również odwołania) z dnia 23 listopada 2021 r.

Niemal jednocześnie, a mianowicie w dniu 28 grudnia 2021 r. (wyznaczonym na przegląd akt) przedsiębiorca złożył osobiście w Kancelarii UOKiK dokumentację, tj.: kserokopie otrzymanej dotychczas korespondencji w sprawie (np. wypełniony wniosek na zapotrzebowanie na udostępnienie akt sprawy; rozliczenie dochodu z remanentem za okres styczeń-wrzesień 2021) wraz z pismem z dnia 15 grudnia 2021 r. zatytułowanym „Odwołanie” (identycznym co do treści do pisma przedsiębiorcy przesłanego w dniu 16 grudnia 2021 r. do Mazowieckiego WIIH).

W związku z wyjaśnieniami wniesionymi przez strony, Prezes UOKiK zdecydował o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania odwoławczego i w piśmie z dnia 30 grudnia 2021 r. poinformował przedsiębiorców o konieczności zapoznania się dokumentacją. Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie określa, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorców od decyzji (nr PO.281.ZSE.26.2021.DB) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 19 listopada 2021 r. (nr akt kontroli: DR.8361.120.2021), na mocy której na spółkę nałożono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 2-3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli poczynione przez Mazowiecki WIH dały podstawę do stwierdzenia, że kontrolowani przedsiębiorcy nie wykonali wszystkich ciężących na nich obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 2-3 ww. ustawy, co stanowi naruszenie art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

Powyższe naruszenie stanowiło podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 93 ust. 2, art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa.

Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdza, że postępowanie administracyjne Mazowiecki WIH przeprowadził w sposób rzetelny i prawidłowy, w tym organ ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające z przepisów prawa administracyjnego, zastosował i wyjaśnił przepisy prawa materialnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił możliwe przesłanki/kryteria wymiaru kary. Tym samym, działania Mazowieckiego WIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strony postępowania wniosły o anulowanie nałożonej kary, uznając, że jest ona nieadekwatna do przewinienia. W drugim piśmie strony (odwołaniu z dnia 15 grudnia 2021 r.) strony poprosiły o wskazanie, *gdzie mają się odwołać od wymierzonej kary*. W uzasadnieniu przedsiębiorcy przyznali się również do naruszenia przepisów wyrażając swój żal. Brak wymaganych prawem informacji tłumaczyli tym, że źle przepisali ustawę o zużytym sprzęcie oraz nadmienili, że większość klientów sięga po informacje o możliwości odbioru zużytego sprzętu u sprzedawcy, a klienci są informowani *słownie* o możliwości odbioru/oddania zużytego sprzętu. Zatem, nikt z klientów nie poniósł szkody w wyniku ich uchybienia, nie ucierpiał z powodu brakujących informacji. Ponadto podnieśli, że mają podpisaną umowę z firmą, która odbiera od nich sprzęt elektryczny i elektroniczny, a więc brak jest podstaw do dezinformowania klientów odnośnie odbioru i recyklingu sprzętu z gospodarstw domowych. Przedstawiając swoje wyjaśnienia/ argumentację na koniec wskazali na trudności ekonomiczne z jakimi boryka się ich firma, np.: poniesione wysokie koszty inwestycji w działalność gospodarczą, niewielkie dochody związane z pandemią. W związku z tym nie stać ich na wymierzoną karę.

Odpowiadając na powyższe argumenty stron, Prezes UOKiK wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. Po pierwsze, obowiązkiem przedsiębiorcy będącego dystrybutorem, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i/lub elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, zważywszy również na okoliczność, że odwołujący się przedsiębiorcy są doświadczonymi podmiotami gospodarczymi, którzy swoją działalność prowadzą od dłuższego czasu (zgodnie ze wpisem w CEIDG od 2018 r. oraz 2019 r.). Zatem zakłada się, że winni oni wykazywać się znajomością przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez nich działalności. Należy mieć na względzie, że w dniu 15 lipca 2021 r., tj. niemalże miesiąc przed rozpoczęciem kontroli (zob. pismo z dnia 12 lipca 2021 r.) ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli sformułowanym jako: *„Kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”*. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorcy mieli możliwość przygotowania się do nadchodzącej kontroli oraz podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości (np. sprawdzenia czy spełniają należycie obowiązki wynikające z ustawy o zużytych sprzęcie), jednak jak wykazali w toku podjętych czynności kontrolnych inspektorzy Mazowieckiego WIIH - tego nie uczynili, pomimo iż mieli w opinii organu drugiej instancji wystarczającą ilość czasu. Zostały one ujawnione w trakcie prowadzonej kontroli, następnie udokumentowane w Protokole kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Należy zauważyć, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów o zużytych sprzęcie, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się - w prawidłowy sposób - odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienie im pełnego dostępu do informacji, gdzie, w jaki sposób i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien - w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego który prowadzi - umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, a nie jedynie wypełniać je tylko w części. W niniejszej sprawie przedsiębiorca wprawdzie uzupełnił brakujące informacje, jednakże nastąpiło to dopiero w rezultacie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Należy mieć na względzie, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od strony.

Po drugie, Prezes UOKiK podkreśla, iż nałożone na przedsiębiorców (dystrybutorów) obowiązki informacyjne wynikające z ustawy o zużytych sprzęcie podane w formie przekazu ustnego, słownego pozyskane np. od sprzedawcy nie mogą być uznane za czyniące zadość

wymaganym przepisom prawa, ponieważ w ustawie o zużytym sprzęcie nie przewidziano, a tym samym nie dopuszczono takiego sposobu informowania klientów. Ustawa o zużytym sprzęcie, w art. 37 ust. 4 wprost wskazuje, iż: „Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3.”, a więc umieszczenia informacji w formie pisemnej. Przedsiębiorcy natomiast w żaden sposób nie uwidocznili w sklepie który prowadzą informacji, o których mowa w art. 37 ust. 2-3 ww. ustawy.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że na uwzględnienie nie zasługują tłumaczenia odwołujących takie jak np. źle przepisana ustawa o zużytym sprzęcie czy też zwykłe *niedopatrzenie* bądź *niedopilnowanie*. W żadnej mierze nie stanowią one usprawiedliwienia, lecz dowodzą braku należytej staranności po stronie przedsiębiorców w zakresie wypełniania obowiązków dystrybutora. Ponadto, bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym, w szczególności Protokole kontroli z dnia 20 lipca 2021 r.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło w winy umyślnej czy nieumyślnej kontrolowanego czy też nie. Dodatkowo, wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie, organ drugiej instancji zaznacza, że zgodnie ze stanowiskiem Ministra Środowiska (z listopada 2016 r.), autora aktu prawnego, tj. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego/elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego, umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Oznacza to, że nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to

przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawienia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Celem ustawodawcy było bowiem umożliwienie użytkownikom/konsumentom pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (w tym tzw. „*drobnego sprzętu*”), poprzez dostęp do pełnej informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych.

Prezes UOKiK pragnie zaznaczyć również, iż argumentacja stron wskazująca na nieadekwatność wymierzonej (wysokiej) kary względem popełnionego przewinienia jest nietrafiona. Skarżący twierdząc, że: „*nikomu nie wyrządzili krzywdy*”, „*nikogo nie okradli*”, „*nikt nie ucierpił*”, „*urząd skarbowy nie został oszukany*”, niejako sugerują, że ich przewinienie ma znikomy charakter. Wyjaśnić w tym miejscu należy, że na strony nałożono sankcję o charakterze pieniężnym za popełniony delikt administracyjny, a więc za konkretne naruszenie prawno-administracyjne, jakim było niedopełnienie obowiązków informacyjnych wskazanych w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 2-3) ustawy o użytym sprzęcie. Strony natomiast upatrują brak swojej winy w kategoriach znikomej szkodliwości czynu społecznego a nawet w kategoriach braku przestępstwa. Zauważyć należy, że przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej organ dysponuje ściśle określonym, a zarazem zamkniętym katalogiem przestępstw, który wysokości wymiaru kary nie uzależnia od tego, czy dany przedsiębiorca wyrządził komuś krzywdę, kogokolwiek oszukał itp.

Przechodząc do prośby stron o wskazanie organu właściwego do wniesienia odwołania od wymierzonej kary pieniężnej, że zgodnie z przyznanymi mu na mocy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) kompetencjami, to Prezes UOKiK rozpatruje odwołania od decyzji wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, wniesione za pośrednictwem właściwego terytorialnie wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest zatem upoważnionym i właściwym organem rozstrzygającym w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do prośby strony stron o anulowanie kary, Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w kontekście art. 93. ust. 4 ustawy o użytym sprzęcie. Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o użytym sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. W niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przestępstwa, o których

mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstępnie od wymierzenia kary. Strony dopuściły się naruszenia przepisów o zużytych sprzęcie, tj. nie zamieściły w miejscu sprzedaży, w widocznym miejscu informacji określonych w art. 37 ust. 2-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co stanowi naruszenie art. 37 ust. 4 tejże ustawy. Powyższa okoliczność została udowodniona przez inspektorów reprezentujących Mazowiecki WIIH, a dodatkowo sami przedsiębiorcy świadomi tego naruszenia potwierdzili, że „*naruszyli prawo*”. Wobec powyższego, organ drugiej instancji stwierdził, że kontrolowany podmiot nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, a Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na ww. przedsiębiorców sankcję pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 2-3 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK stwierdził, iż brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie zrealizowała w całości obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, co nie pozwala uznać, że waga naruszenia była znikoma. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strony jeszcze w toku kontroli podjęły dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przesłanki te muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Ponadto, organ drugiej instancji zaznacza, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania czy też podstaw do zmiany decyzji poprzez odstąpienie od zastosowania sankcji i poprzestanie jedynie na pouczeniu. Biorąc pod uwagę trudną sytuację ekonomiczną stron skarżących, na którą powołują się w odwołaniu (wskazując m. in. na małe zyski związane z pandemią czy poniesione wysokie koszty inwestycji w prowadzoną działalność), Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytych sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;

- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie/stronom dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary (anulowania) z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w wymiarze określonym przez Mazowiecki WIH.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając najniższą z możliwych karę za stwierdzone nieprawidłowości, w dolnej granicy przedziału wskazanego w ww. ustawie, tj. w wysokości 5.000 zł.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której ww. przedsiębiorcom wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr PO.281.ZSE.26.2021.DB) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 19 listopada 2021 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za

pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/